

3201 3. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 3202

og saaledes som Udvalgets Arbejde forelaa udtrykt i Vædringsforslagene, var hele Thinget et Vidnesbyrd om, at paa mange Punkter havde Flertallet og Mindretallet kunnet enes i Forstaaelse med den nuværende Regjering, idet man maatte antage, at Alle maa ønske at gaa til en Sammenkomst med Valgerne, som i en vis Forstand maa være afgjørende uden at besværes af Uenighed om Smaa Ting. Jeg havde den Følelse, at der var en vis Tilfredshed ved denne Finantslovsbehandling. Jeg beklager derfor meget, hvis jeg ved nogle Ytringer skulde have givet Anledning til en Opfattelse af Stemningen her, som synes i høi Grad at bero paa Misforstaaelse. Det forekommer mig, at den Enes lige som klager stærkere end den Anden over den Stilling, hvori vi befinde os. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at de ærede Medlemmer, der have talt derom, egentlig ikke ere almindeligt Udtryk for den Side af Salen. Det ærede Medlem for Dens Amt 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) mente jo, at han og hans Meningsfæller eksistere som Fædrelandets og Forfatningens særlige Frelser, saa at, dersom de ikke ved deres, som han mente, moderate Anskuelse holdt igen, saa vilde der ske Sammenstød mellem de andre Partier, Gnisten vilde fænge og stifte Fædreland og Forfatning i Brand, saaledes forstod jeg det ærede Medlem, idet han jo antog, at Ordspøreren gjerne vilde have visse Medlemmer bort, for at de andre kunde staa saa meget desto stærkere mod hinanden, det vil saa gaa med Forfatning og Fædreland, som det vilde. Jeg lægger ikke videre Bægt paa disse Bendinger, selv om de ere meget nærgaaende mod Ordspøreren. Jeg har den Anskuelse, — og jeg er overbevist om, at det i Grunden er Tilfældet med mine Venner her, — at vi forhandle lettere og hellere med Mænd, hvis Grundanskuelse man ikke kan tage fejl af, og som altsaa staa fast, om jeg saa maa sige, paa begge Ven, saaledes at de kunne strække det ene endog langt ud og dog staa, hellere end at forhandle med Anskuelse, der sveie hid og did. Det ærede Medlem for Hjøsteds Amt 2den Valgkreds (Sagb) er noget fordringsfuld, naar han siger, at man skal høre med Agtelse paa en Anden, der taler, selv om denne Anden taler skjældende og fordømmende mod En selv — ja, der kan jo gives Tilfælde, hvor Skændene ere fremsatte med en saadan Elegance, at man i Biværeligheden kan føle sig tiltalt deraf. Hvad iøvrigt angaar selve den Sag, som vi her forhandle, da vilde det vist føre videre og over paa Grænser, som jeg ikke tror, det er rigtigt at komme ind

paa, hvis vi skulde stifte Skyld eller Ikke-Skyld mellem Partierne heri Salen. Dette tror jeg, ikke er rigtigt; men derimod tror jeg, det er rigtigt at staa fast, at, dersom der er Nogen her, der har maattet opgive forskellige af sine Ønsker for at opnaa et samstemmende Resultat med Hensyn til Finantsloven, da tør det siges, at det ikke er Mindretallet, der har opgivet sine Ønsker, men at det snarere er Flertallet, der har været imødekommende. Dette forlange vi ingen Anerkendelse for; thi det er efter min Opfattelse rigtigt, ogsaa politisk rigtigt, men vi have faaet Anerkendelse fra en Side, paa hvilken jeg sætter Pris, det er nemlig vor Kollega i Udvalget, det ærede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds (Scavenius), han meddelte jo forleden Dag, at det var en god Finantslov, vi paa den Maade fik, med Undertagelse af enkelte Punkter. Dette er anerkjendt af Mindretallet, og det ærede Medlem for Hjøsteds Amt 2den Valgkreds maa altsaa i en vis Forstand have talt i Bidselse, fordi han ikke har fulgt med og ikke rigtig har betragtet den Række af Vædringsforslag, der er fremkommen, eller har set, at for hvert eet Forslag, hvori vi have været skilte, har der været ti, hvori Flertallet og Mindretallet ere gaaede sammen. Det er med Hensyn til hvad der kan siges om vor Evne til at arbejde sammen. — Med Hensyn til den øvrige politiske Stilling, da vilde Dntale deraf streife ind paa de senere Regjeringers Forhold, og det tror jeg ikke er rigtigt for Dieblisset at komme ind paa.

Scavenius: Jeg følger mig opfordret til for saa vidt at være enig med den ærede Ordspøreren, som jeg ikke kan Andet end erkjende, at i Finantsudvalget i alt Fald har Mindretallet og Flertallet meget godt kunnet komme ud af det med hinanden. Vi ere der bleve enige om en hel Del Ting, og jeg skal ogsaa erkjende, at Flertallet paa flere Punkter har givet efter for Mindretallet, ligesom ogsaa Mindretallet paa flere Punkter har givet efter for Flertallet. Hvad jeg yttrede forleden Dag, staaer jeg ganske vist ved. Den Finantslov, som vi nu sende herfra Thinget til Landsthinget, er væsentlig set en god Finantslov, men der er dog enkelte Punkter paa den, som jeg allerede udtalte den Gang, jeg haaber maa blive forandrede, inden den endelig kommer ud som Lov. Jeg har i mine Udtalelser — det følger jeg mig opfordret til at sige lige over for det ærede Medlem for Viborg Amt 4de Valgkreds (Kjær) — paa ingen Maade beklaget mig over et Tyranni,